

(22) B

Il mio paese

Su un colle piccino, piccino,
da lontano si scorge
un paesino.
E' un paesino povero.
Povero ma accogliente
anche con chi ha perso
la Patria e non spera
più in niente.
Ha una lingua
molto speciale
che fa sorridere
ma anche sognare
che mi trasporta in un mondo lontano
che non si può più toccare con mano
ma con la sola fantasia e un pizzico
di malinconia.

Katundi timë

Lart ndë një mal
i xogël, i xogël,
për së largu shihët
një katundiel.
Ishtë një katund i vabkë.
I vabkë e me krahe hapër
dhë me kush ka bjerrë
mëmadheuni e nëng
pret mosgjë më.
Ka një gluhë
shumë zbieshtre
çë të bëtë qeshi, e
ndërri,
çë më shpie nde një keheull largu
çë nëng bëtë ngjitët
më me dorë.
Bëtë ngjitët vet me mendje
e me njaj melankoni.